

Τὰ Ἐγκώμια

Ὁ κληρὸς ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ καὶ ἵσταται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, θυμιᾷ καὶ ἀρχίζει κάθε στάσιν.

Στάσις Α'. Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. (118:1)

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσιν τὴν σὴν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. (118:2)

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον λύεις δέ, καὶ τοῦ Ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς.

Στίχ. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. (118:3)

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν Ταφὴν καὶ τὰ Πάθη σου, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Στίχ. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. (118:4)

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.

Στίχ. Ὅφελον κατευθυνθείσαν αἱ ὁδοὶ μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. (118:5)

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολῦσαι τῶν βροτῶν;

Στίχ. Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. (118:6)

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. (118:7)

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ, τὴν ζωὴν.

Στίχ. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπης ἕως σφόδρα. (118:8)

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ, ἐλογίσθης δικαίων ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.

Στίχ. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. (118:9)

Ὁ ὥραϊος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὥραϊσας τοῦ παντός.

Στίχ. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. (118:10)

Αἰδῆς πῶς ὑποίσει, Σῶτερ παρουσίαν τὴν σὴν, καὶ μὴ θᾶπτον συνθλασθείη σκοτούμενος, ἀστραπῆς φωτὸς σου αἴγλη ἐκτυφλωθεῖς;

Στίχ. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι. (118:11)

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέκρυψαι; ὦ ἀφάτου, καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (118:12)

Ἀπορεῖ καὶ φύσις, νοερά καὶ πληθὺς,
ἢ ἀσώματος Χριστέ τὸ μυστήριον, τῆς
ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

Στίχ. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγεῖλα
πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. (118:13)

Ὡ θαυμάτων ξένων! ὦ πραγμάτων
καινῶν! Ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς ἄπνους
φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Στίχ. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου
ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. (118:14)

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυσ, καὶ τῶν κόλπων
Χριστέ τῶν πατρῶων οὐδαμῶς
ἀπεφοίτησας, τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον
ὁμοῦ.

Στίχ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. (118:15)

Ἀληθὴς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς
Βασιλεὺς, εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ
συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει
Ἰησοῦ.

Στίχ. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω,
οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. (118:16)

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστοργέτα
Χριστέ, τὰ τοῦ Ἄδου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ
μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.

Στίχ. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι
καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. (118:17)

Ὁ τὴν γῆν κατέχων, τῇ δρακὶ νεκρωθεὶς,
σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχεται, τοὺς
νεκροὺς λυτρῶν τῆς Ἄδου συνοχής.

Στίχ. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου,
καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου
σου. (118:18)

Ἐκ φθορᾶς ἀνέβης, ἡ ζωὴ μου
Σωτήρ, σοῦ θανόντος καὶ νεκροῖς
προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος τοῦ
Ἰίδου τοὺς μοχλοὺς.

Στίχ. Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ
ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. (118:19)

Ὡς φωτὸς λυχνία, νῦν ἡ σὰρξ τοῦ Θεοῦ,
ὑπὸ γῆν ὡς ὑπὸ μόδιον κρύπτεται, καὶ
διώκει τὸν ἐν Ἰίδῃ σκοτασμόν.

Στίχ. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ
ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
(118:20)

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθὺς,
Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμῳ συστεῖλαί σε, τὸν
ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Στίχ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις,
ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου. (118:21)

Νεκρωθεὶς βουλήσει, καὶ τεθεὶς ὑπὸ
γῆν, ζωοβρύτα Ἰησοῦ μου ἐζώσας,
νεκρωθέντα παραβάσει με πικρᾷ.

Στίχ. Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ
ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
(118:22)

Ἥλλοιοῦτο πᾶσα, κτίσις πάθει τῷ σῷ·
πάντα γάρ σοι Λόγε συνέπασχον, συνοχέα
σε γινώσκοντα παντός.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. (118:23)

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ἐν κοιλίᾳ λαβών, Ἄιδης ὁ παμφάγος ἐξήμεσεν, ἐξ αἰῶνος οὐς κατέπτε νεκρούς.

Στίχ. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. (118:24)

Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Στίχ. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. (118:25)

Ἐπὶ γῆς κατήλθες, ἵνα σώσης Ἀδάμ, καὶ ἐν γῇ μὴ εὐρηκῶς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις Ἄιδου κατελήλυθας ζητῶν.

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγείλα, καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (118:26)

Συγκλονεῖται φόβῳ, πᾶσα Λόγε ἡ γῆ, καὶ Φωσφόρος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τοῦ μεγίστου γῆ κρυβέντος σου φωτός.

Στίχ. Ὁδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. (118:27)

Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἐκουσίως Σωτὴρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἀμαρτιῶν.

Στίχ. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. (118:28)

Δακρυρροοὺς θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἀγνή, μητρικῶς ὧ Ἰησοῦ ἐπιρραίνουσα, ἀνεβόα· Πῶς κηδεύσω σε Υἱέ;

Στίχ. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. (118:29)

Ὡσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολύχουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ, Ἀδάμ.

Στίχ. Ὁδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. (118:30)

Ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, ὥσπερ ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου κεκάλυψαι, ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον Σωτήρ.

Στίχ. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε· μὴ με καταισχύνῃς. (118:31)

Ὡς ἡλίου δίσκον, ἡ σελήνη Σωτήρ, ἀποκρύπτει, καὶ σὲ τάφος νῦν ἔκρυψε, ἐκλιπόντα τοῦ θανάτου σαρκικῶς.

Στίχ. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. (118:32)

Ἡ ζωὴ θανάτου, γευσαμένη Χριστός, ἐκ θανάτου τοὺς βροτοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωὴν.

Στίχ. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός. (118:33)

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδὰμ φθονερῶς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανείς Ἀδάμ.

Στίχ. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. (118:34)

Νοεραὶ σε τάξεις, ἡπλωμένον νεκρόν, καθορῶσαι δι' ἡμᾶς ἐξεπλήττοντο, καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι Σωτῆρ.

Στίχ. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. (118:35)

Καθελὼν σε Λόγε, ἀπὸ ξύλου νεκρόν, ἐν μνημείῳ Ἰωσήφ νῦν κατέθετο. Ἀλλ' ἀνάστα σώζων πάντας ὡς Θεός.

Στίχ. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. (118:36)

Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκώς, νῦν καὶ λύπης τούτοις γέγονας αἴτιος, καθορώμενος σαρκὶ ἄπνους νεκρός.

Στίχ. Απόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. (118:37)

Ὑψωθείς ἐν ξύλῳ, καὶ τοὺς ζῶντας βροτούς, συνυψοῖς, ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους δ' ὑπ' αὐτὴν ἐξανιστᾷς.

Στίχ. Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. (118:38)

Ὅσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκί, ὡς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐξανίστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Στίχ. Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. (118:39)

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφώς, τοῦ Ἀδὰμ ἐξ ἧς τὴν Εὐὰν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαριστικούς.

Στίχ. Ἴδου ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. (118:40)

Ἐν κρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ ἄμνός, σὺ δ' ὑπαίθριος τυθεὶς ἀνεξίκακε, πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτῆρ.

Στίχ. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. (118:41)

Τίς ἐξείποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καινόν· ὁ δεσπόζων γὰρ τῆς Κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται, καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Στίχ. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσίν μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. (118:42)

Ὁ ζωῆς ταμίας, πῶς ὀρᾶται νεκρός; ἐκπληττόμενοι οἱ Ἄγγελοι ἔκραζον, πῶς δ' ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός:

Στίχ. Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. (118:43)

Λογχοτύκτου Σῶτερ, ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, τῇ ζωῇ τῇ ἐκ ζωῆς ἐξωσάσῃ με, ἐπιστάξεις καὶ ζωοῖς με σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (118:44)

Ἀπλωθεὶς ἐν ξύλῳ, συνηγάγω βροτούς, τὴν πλευρὰν σου δὲ νυγείς τὴν ζωήρητον, πᾶσιν ἄφρσιν πηγάζεις Ἰησοῦ.

Στίχ. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. (118:45)

Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ κηδεύει ὡς νεκρὸν εὐσχημόνως σε, καὶ θαμβεῖταί σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Στίχ. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἡσυχνόμην. (118:46)

Ὑπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Στίχ. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα. (118:47)

Κὰν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτήν.

Στίχ. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἡδολέσχουν ἐν τοῖς δικαίωμασί σου. (118:48)

Ὡ χαρὰς ἐκείνης! ὦ πολλῆς ἡδονῆς! ἥς περ τοὺς ἐν Αἰδῇ πεπλήρωσας, ἐν πυθμέσι φῶς ἀστράψας ζοφεροῖς.

Στίχ. Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισάς με. (118:49)

Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ἀνυμνῶ τὴν Ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος Φιλάνθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Στίχ. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με. (118:50)

Κατὰ σοῦ ῥομφαία, ἐστιλβοῦτο Χριστέ, καὶ ῥομφαία ἰσχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται, καὶ ῥομφαία δὲ τροποῦται τῆς Ἑδέμ.

Στίχ. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. (118:51)

Ἡ Ἀμνὰς τὸν Ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίσι βαλλομένη ἠλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποῖμνιον βοᾶν.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην. (118:52)

Κὰν ἐνθάπτη τάφῳ, κὰν εἰς Αἰδοῦ μολῇς, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς τάφους ἐκένωσας, καὶ τὸν Αἰδὴν ἀπεγύμνωσας Χριστέ.

Στίχ. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. (118:53)

Ἐκουσίως Σῶτερ, κατελθὼν ὑπὸ γῆν, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, καὶ ἀνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῇ.

Στίχ. Ψαλτὰ ἥσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου. (118:54)

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐπονείδιστον ὑπέμεινε θάνατον, φρίττει ἥλιος, καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

Στίχ. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. (118:55)

Ὡς πικρὰς ἐκ κρήνης, τῆς Ἰούδα φυλῆς, οἱ ἀπόγονοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροφέα μανναδότην Ἰησοῦν.

Στίχ. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. (118:56)

Ὁ Κριτὴς ὡς κριτός, πρὸ Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστατο καὶ θάνατον ἄδικον, κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.

Στίχ. Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. (118:57)

Ἀλαζὼν Ἰσραήλ, μαιφόνε λαέ, τί παθὼν τὸν Βαραββᾶν ἡλευθέρωσας; τὸν Σωτῆρα δὲ παρέδωκας Σταυρῷ;

Στίχ. Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. (118:58)

Ὁ χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῶ.

Στίχ. Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. (118:59)

Ὑπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρί, μέχρις Αἰδοῦ τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Στίχ. Ἡτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. (118:60)

Οἶμοι φῶς τοῦ Κόσμου! οἶμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα γοερῶς.

Στίχ. Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. (118:61)

Φθονουργέ, φονουργέ, καὶ ἀλάστορ λαέ, κὰν σινδόνας καὶ αὐτὸ τὸ σουδάριον, αἰσχύνητι, ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. (118:62)

Δεῦρο δὴ μιαρέ, φονευτὰ μαθητά, καὶ τὸν τρόπον τῆς κακίας σου δεῖξόν μοι, δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. (118:63)

Ὡς φιλάνθρωπός τίς, ὑποκρίνη μωρὲ καὶ τυφλὲ πανωλεθρότατε ἄσπονδε, ὁ τὸ μύρον πεπρακὼς διὰ τιμῆς.

Στίχ. Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. (118:64)

Οὐρανίου μύρου, ποίαν ἔσχες τιμὴν, τοῦ τιμίου τί ἐδέξω ἀντάξιον, λύσαντες εὖρες καταρώτατε Σατάν.

Στίχ. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. (118:65)

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπηρὲς, κενουμένου εἰς ψυχῆς ἰλαστήριον, πῶς χρυσῷ ἀπεμπολεῖς τὸν Φωταυγῇ;

Στίχ. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. (118:66)

ὦ Θεὲ καὶ Λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή, πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Στίχ. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. (118:67)

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς, ἡ Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

Στίχ. Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (118:68)

ὦ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθὺς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρὶ.

Στίχ. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. (118:69)

Πότε ἴδω Σῶτερ, σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς καρδίας μου; ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.

Στίχ. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν,
ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. (118:70)

Κὰν ὡς πέτρα Σῶτερ, ἡ ἀκρότομος σύ,
κατεδέξω τὴν τομὴν, ἀλλ' ἐπήγασας, ζῶν τὸ
ῥεῖθρον ὡς πηγὴ ὦν τῆς ζωῆς.

Στίχ. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με,
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. (118:71)

Ὡς ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν
ποταμόν, τῆς πλευρᾶς σου προχεοῦσης
ἀρδόμενοι, τὴν ἀθάνατον καρπούμεθα
ζωήν.

Στίχ. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός
σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.
(118:72)

Θέλων ὥφθης Λόγε, ἐν τῷ τάφῳ νεκρός,
ἀλλὰ ζῆς, καὶ τοὺς βροτοὺς ὡς προεῖρηκας,
ἀναστάσει σου Σωτὴρ μου ἐγερεῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεόν,
σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ
δοξάζομεν τὴν θείαν σου Ταφὴν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ
τιμῶμεν τὴν Ταφὴν τὴν τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ
σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

(Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.)

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ,
καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο,
συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Στάσις Β'. Ἦχος πλ. α'.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν
Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας
ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ
ἐχθροῦ.

Στίχ. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ
ἐπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς
ἐντολάς σου. (118:73)

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων
Κτίστην· τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν,
τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Στίχ. Οἱ φοβούμενοί σε ὀψονταί με καὶ
εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα. (118:74)

Ἐφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ
ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ,
δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Στίχ. Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

(118:75)

Ὑπνωσας Χριστέ, τὸν φυσίζων ὕπνον ἐν τάφῳ, καὶ βαρέως ὕπνου ἐξήγειρας, τοῦ τῆς ἀμαρτίας, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Στίχ. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. (118:76)

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνον ἔτεκόν σε Τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῳ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ Σεμνή.

Στίχ. Ἐλθέτωσάν μοι οἰοῖκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

(118:77)

Ἄνω σε Σωτήρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἠπλωμένον γῇ, φρίττουσιν ὀρῶντα τὰ Σεραφίμ.

Στίχ. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. (118:78)

Ῥήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῇ σῇ σταυρώσει, κρύπτουσι φωστήρες Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος Ἥλιε ὑπὸ γῆν.

Στίχ. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

(118:79)

Γῆς ὁ καταρχάς, μόνῳ νεύματι πήξας τὸν γῦρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδυ γῆν· φρίξον τῷ θεάματι οὐρανέ.

Στίχ. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

(118:80)

Ἔδυσ ὑπὸ γῆν ὁ τὸν ἄνθρωπον χειρὶ σου πλάσας, ἵν' ἐξαναστήσης τοῦ πτώματος,

τῶν βροτῶν τὰ στίφη, πανσθενεστάτῳ κράτει.

Στίχ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχήμεν, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

(118:81)

Θωρήνον ἱερόν, δεῦτε ἄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες πρὶν, ἵνα καὶ τὸ Χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Στίχ. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με; (118:82)

Μύρον ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε· ὅθεν σοι καὶ μύρα προσέφερον, Μυροφόροι μύρα ζῶντι Θεῷ.

Στίχ. Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. (118:83)

Ἄδου μὲν ταφείς, τὰ βασιλεία Χριστέ συντριβείς, θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορᾷ λυτροῦσαι τοὺς γηγενεῖς.

Στίχ. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν; (118:84)

Πρεῖθρα τῆς ζωῆς, ἡ προχέουσα Θεοῦ σοφία, τάφον ὑπείσδυσα ζωοποιεῖ, τοὺς ἐν τοῖς ἀδύτοις Αἰδου μυχοῖς.

Στίχ. Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε. (118:85)

Ἵνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαι θανάτῳ θέλων σαρκί. Μητέρ οὖν μὴ κόπτου τοῖς ὀδυρμοῖς.

Στίχ. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια·
ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. (118:86)

Ἔδυσ ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς
δυσαισύνης καὶ νεκροῦς ὥσπερ ἐξ ὕπνου
ἐξήγειρας, ἐκδιώξας ἅπαν, τὸ ἐν τῷ Αἰδη
σκότος.

Στίχ. Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ
γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
(118:87)

Κόκκος διφυῆς, ὁ φυσίζωος ἐν γῆς
λαγόσι, σπείρεται σὺν δάκρυσι σήμερον,
ἀλλ' ἀναβλαστήσας, Κόσμον χαροποιήσει.

Στίχ. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ
φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
(118:88)

Ἐπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος
ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς Αἰδην
φοιτήσαντος, ἀναστὰς μὲν νῦν καὶ πάλαι
πεπτωκώς.

Στίχ. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου
διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. (118:89)

Σπένδει σοι χοάς, ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ
δακρύων, σαρκικῶς κατατεθέντι ἐν
μνήματι, ἐκβοῶσα· Τέκνον, ἀνάστα ὡς
προέφης.

Στίχ. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά
σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει. (118:90)

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ
συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίου θεοπρεπεῖς,
τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι Σωτήρ.

Στίχ. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι
τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. (118:91)

Ἦλοις σε Σταυρῷ, πεπαρμένον ἢ σὴ
Μήτηρ Λόγε, βλέψασα τοῖς ἦλοις λύπης
πικρᾶς, βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχὴν.

Στίχ. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου
ἐστι, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει
μου. (118:92)

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν ἢ Μήτηρ
καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρόν,
δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Στίχ. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι
τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς
με. (118:93)

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ
σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἀδικόν σου
σφαγὴν, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Στίχ. Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. (118:94)

Ὅμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς
μύσω Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω
σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ
ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. (118:95)

Ὑμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος
ἐπιταφίους, ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν,
ἄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφίμ.

Στίχ. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας·
πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. (118:96)

Δύνεις ὑπὸ γῆν, Σῶτερ Ἥλιε
δικαιοσύνης· ὅθεν ἡ τεκοῦσα Σελήνη σε,
ταῖς λύπαις ἐκλείπει, σῆς θέας στερουμένη.

Στίχ. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε·
ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστιν. (118:97)

Ἐφριξεν ὀρῶν, Σῶτερ, Αἰδης σε τὸν
ζωοδότην, πλοῦτον τὸν ἐκείνου σκυλεύοντα,
καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνας, αἰωνίου τε ἐγείροντα
νεκρούς.

Στίχ. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν. (118:98)

Ἥλιος φαιδρὸν, ἀπαστραπτει μετὰ νύκτα Λόγε, καὶ σὺ δ' ἀναστὰς ἐξαστραψείας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὥς ἐκ παστοῦ.

Στίχ. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστιν. (118:99)

Γῆ σε πλαστουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη τρόμῳ, συσχεθεῖσα Σῶτερ τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Στίχ. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. (118:100)

Μύροις σὲ Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Εὐσχήμων, νῦν καινοπρεπῶς περιστεύαντες· Φριζον, ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. (118:101)

Ἐδυσ Φωτουργέ, καὶ συνέδυσαι σοὶ τὸ φῶς ἡλίου, τρόμῳ δὲ ἡ Κτίσις συνεχεται, πάντων σε κηρύττουσα Ποιητήν.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. (118:102)

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον, ἄνθρωπος θνητὸς δ' ὥς θνητὸν Θεόν, κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ· φριζον ἡ γῆ!

Στίχ. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. (118:103)

Ἴδε Μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύνουσα ἡ Ἄγνη.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. (118:104)

Σὺ ὥς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς Ἰουδαίους, ἐν Σταυρῷ ταθεὶς οὐκ ἐνέκρωςας, ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς.

Στίχ. Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. (118:105)

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξαναστὰς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς θείας αὐγαῖς.

Στίχ. Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. (118:106)

Ἐδυσ τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Στίχ. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. (118:107)

Ἥλιος ὁμοῦ, καὶ σελήνη σκοτισθέντες Σῶτερ, δούλους εὐνοοῦντας εἰκονίζον, οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολάς.

Στίχ. Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. (118:108)

Οἶδέ σε Θεόν, Ἐκατόνταρχος κὰν ἐνεκρώθης, πῶς σε οὖν Θεέ μου ψαύσω χερσὶ; φρίττω, ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Στίχ. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. (118:109)

Ὑπνωσεν Ἀδάμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει· σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ, βρούεις ἐκ πλευρᾶς σου Κόσμῳ ζωὴν.

Στίχ. Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. (118:110)

Ὑπνώσας μικρόν, καὶ ἐζώσας τοὺς τεθνεώτας, καὶ ἐξαναστὰς ἐξάνεστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

Στίχ. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν. (118:111)

Ἦρθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας, τὸν οἶνον ζωήρῃς ἀμπελε· Δοξάζω τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

Στίχ. Ἐκλινὰ τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. (118:112)

Πῶς οἱ νοεροί, Ταγματάρχαι σε Σωτὴρ ὀρῶντες, γυμνὸν ἡμαγμένον κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν σταυρωτῶν.,

Στίχ. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. (118:113)

Ἀραβιανόν, σκολιώτατον γένος Ἑβραίων, ἔγνωσ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ· διὰ τί κατέκρινας τὸν Χριστόν.

Στίχ. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶσὺ· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. (118:114)

Χλαῖναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμήτορα πάντων ἐνδύεις, ὃς τὸν οὐρανὸν κατεστέρωσε, καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμαστῶς.

Στίχ. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου. (118:115)

Ὡσπερ πελεκάν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώσας, ἐπιστάξας ζωτικὸν αὐτοῖς κρουνούς.

Στίχ. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. (118:116)

Ἦλιον τὸ πρὶν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν, αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Στίχ. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. (118:117)

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Αἶδην καταβέβηκας Χριστέ.

Στίχ. Ἐξουδένωσας πάντα τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. (118:118)

Ἦρθη σταυρωθεὶς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

Στίχ. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντα τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. (118:119)

Οἶμοι ὦ Υἱέ! ἡ Ἀπίρανδρος θρηνεῖ καὶ λέγει· ὃν ὡς Βασιλέα γὰρ ἤλπιζον, κατάκριτον νῦν βλέπω ἐν Σταυρῷ.

Στίχ. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. (118:120)

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Στίχ. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με. (118:121)

Φεῦ! τοῦ Συμεών, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία· ἡ γὰρ σὴ ῥομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Στίχ. Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν· μήσυκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. (118:122)

Κὰν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε ὧ Ἰουδαῖοι, οὓς ὁ ζωοδότης ἀνέστησεν, ὃν ὑμεῖς ἐκτεínaτε φθονερώς

Στίχ. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. (118:123)

Ἐφριξεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς σὲ Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Στίχ. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δίκαιά σου δίδαξόν με. (118:124)

Ἐκλαιε πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἔώρακε, σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Στίχ. Δοῦλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γινώσμαι τὰ μαρτύριά σου. (118:125)

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοὶ ἐφθέγγετο. Μὴ βραδύνῃς ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Στίχ. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. (118:126)

Ἄιδης ὁ δεινός, συνετρώμαξεν ὅτε σε εἶδεν, Ἥλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. (118:127)

Μέγα καί, φρικτόν, Σῶτερ θέαμα νῦν καθοράται! ὁ ζωῆς γὰρ θέλων παραίτιος, θάνατον ὑπέστη, ζωῶσαι θέλων πάντας.

Στίχ. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικον ἐμίσησα. (118:128)

Νύττη τὴν πλευράν, καὶ ἡλοῦσαι Δέσποτα τὰς χεῖρας, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν, χειρῶν τῶν Προπατόρων.

Στίχ. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. (118:129)

Πρὶν τὸν τῆς Ῥαχήλ, υἱὸν ἔκλαυσεν ἅπας κατ' οἶκον, νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο, Μαθητῶν χορεία σὺν τῇ Μητρί.

Στίχ. Ἡ δὴ λῶσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. (118:130)

Ῥάπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θάσαντος τοῦ θηρός.

Στίχ. Τὸ στόμα μου ἠνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. (118:131)

Ὑμνοὶς σου Χριστέ, νῦν τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν Ταφὴν τε, ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σὴ ταφῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν Ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέξασα ζώην, Παναμώμητε ἀγνή Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ βράβευσον εἰρήνην ὡς ἀγαθή.

(Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.)

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβείμ ἐποχούμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Στάσις Γ'. Ἦχος γ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ Ταφῇ σου, προσφέρουσι Χριστέ μου.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. (118:132)

Καθελὼν τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθαίας, ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

Στίχ. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριενσάτω μου πᾶσα ἀνομία. (118:133)

Μυροφόροι ἦλθον, μύρα σοι Χριστέ μου, κομίζουσαι προφρόνως.

Στίχ. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. (118:134)

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (118:135)

Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες, μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

Στίχ. Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. (118:136)

Ἰωσήφ τρισμάκαρ, κήδευσον τὸ σῶμα, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.

Στίχ. Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ ἐνθεῖαι αἱ κρίσεις σου. (118:137)

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ Εὐεργέτου.

Στίχ. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. (118:138)

Οὐς ἔθρεψε τὸ μάννα, φέρουσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν ἅμα καὶ ὄξος.

Στίχ. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. (118:139)

Ὡ τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν προφητοκτόνων!

Στίχ. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. (118:140)

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Στίχ. Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. (118:141)

Τὸν Ῥύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. (118:142)

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ στόμα, Ἑβραίων παρανόμων.

Στίχ. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. (118:143)

Ἑβραίων παρανόμων, ἐν σκολιαῖς πορείαις, τρίβολοι καὶ παγίδες.

Στίχ. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. (118:144)

Ἰωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

Στίχ. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. (118:145)

Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ κράτει, τὸν Ἄδην καθελόντι.

Στίχ. Ἐκέκραξά σοι· σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. (118:146)

Ὑπτιον ὀρώσα, ἡ Πάναγνός σε Λόγε, μητροπρεπῶς ἐθρήνει.

Στίχ. Προέφθασα ἐν ἁωρία καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. (118:147)

Ὡ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου Τέκνον, ποῦ ἔδυσέ σου τὸ κάλλος;

Στίχ. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. (118:148)

Θωρήνον συνεκίνει, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

Στίχ. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κριμὰ σου ζήσόν με. (118:149)

Γύναια σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον.

Στίχ. Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. (118:150)

Θάνατον θανάτῳ, σὺ θανατοῖς Θεέ μου, θεία σου δυναστεία.

Στίχ. Ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ παῖσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. (118:151)

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφία σῇ Θεέ μου.

Στίχ. Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ
τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. (118:152)

Πρὸς τὸν πυθμένα Ἰδου, κατήχθη ὁ
προδότης, διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

Στίχ. Ἦδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ
με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. (118:153)

Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὁδοὶ τοῦ
τρισαθλίου, παράφρονος Ἰούδα.

Στίχ. Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ
λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζησὸν με.
(118:154)

Συναπολοῦνται πάντες, οἱ σταυρωταί
σου Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ.

Στίχ. Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζητήσαν.
(118:155)

Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται
πάντες, οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.

Στίχ. Οἱ οἰκτιρμοὶ σου πολλοί, Κύριε·
κατὰ τὸ κρίμά σου ζησὸν με. (118:156)

Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου
πλαστοργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;

Στίχ. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ
θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ
ἐξέκλινα. (118:157)

Ἡ δάμαλις τὸν μόσχον, ἐν Εὐλῶ
κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὀρώσα.

Στίχ. Εἶδον ἀσυνετοῦντας
καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου
οὐκ ἐφυλάξαντο. (118:158)

Σῶμα τὸ ζωφόρον, ὁ Ἰωσήφ κηδεύει,
μετὰ τοῦ Νικοδήμου.

Στίχ. Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα·
Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζησὸν με. (118:159)

Ἀνέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς
δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.

Στίχ. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου. (118:160)

Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν
μου Τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτει;

Στίχ. Ἀρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν,
καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά
μου. (118:161)

Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὐάν, ἐλευθερῶσαι
Μῆτερ, μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.

Στίχ. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια
σου ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά. (118:162)

Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν
εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Στίχ. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην,
τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. (118:163)

Ὅξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν οἰκτίρμον,
τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.

Στίχ. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. (118:164)

Ἰκρίῳ προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν
σου, στύλῳ νεφέλης σκέπων.

Στίχ. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν
νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
(118:165)

Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ, τῷ τάφῳ
προσελθοῦσαι, προσέφερόν σοι μύρα.

Στίχ. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου,
Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. (118:166)

Ἀνάστηθι οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν
βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ Ἰδου.

Στίχ. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά
σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. (118:167)

Ἀνάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ,
δακρυρροοῦσα λέγει.

Στίχ. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον
σου, Κύριε. (118:168)

Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων
Λόγε, τῆς σὲ ἀγνῶς Τεκούσης.

Στίχ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν
σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
(118:169)

Οὐράνιοι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ,
νεκρὸν σε καθορῶσαι.

Στίχ. Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν
σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.
(118:170)

Οἷς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ πάθη σου
τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.

Στίχ. Ἐξερεύξαιτο τὰ χεῖλή μου ὕμνον,
ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου. (118:171)

ὦ φρικτὸν καὶ ξένον, θέαμα Θεοῦ Λόγε!
πῶς γῆ σε συγκαλύπτει;

Στίχ. Φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια
σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
(118:172)

Φέρον πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε,
καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.

Στίχ. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. (118:173)

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ πάνταγνός σου
Μήτηρ, Σωτὴρ μου νεκρωθέντα.

Στίχ. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου,
Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστι.
(118:174)

Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ
φρικτὴν σου, Ταφὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

Στίχ. Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε,
καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. (118:175)

Ἐρραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι
μύρα, λίαν πρωῒ ἐλθοῦσαι.

Τὸ ἐπόμενον λέγεται πολλές φορές.

Ἐρραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι
μύρα, λίαν πρωῒ ἐλθοῦσαι.

Στίχ. Ἐπλανήθην ὥς πρόβατον
ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην. (118:176)

Εἰρήνην Ἐκκλησία, λαῶ σου σωτηρίαν,
δώρησαι σῇ Ἐγέρσει.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

ὦ Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ
Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, Ἀνάστασιν
Παρθένε, ἀξίωσον σοὺς δούλους.

(Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.)

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ Ταφῇ σου,
προσφέρουσι Χριστέ μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)